

Højnelse af Kronens Købeevne, naas ikke, snarere det modsatte.

Det ærede Medlem talte om Forholdene i Udlandet og nævnte ogsaa noget om England. Jeg har bestræbt mig for at følge Udviklingen i England, og saa vidt jeg ved, kom der i Efteraaret 1919 et Forslag frem for Parlamentet om Indførselsforbud for 15 forskellige nævnte Varegrupper. Deraf var de 4 eller 5 betegnede som Nøgleindustrivarer, overfor hvilke der krævedes Indførselsforbud til Beskyttelse af Hjemlandets Industri. Forbudet blev for disse Nøgleindustrivarers Vedkommende modtaget med Velvillie af Parlamentet, Forslag om Forbud mod alle de andre Varer blev modtaget med megen og skarp Kritik, og den Form, hvori Ministeren fik Loven, ansaa han for betydningsløs. Man opretholdt Kravet om Indførselsret undtagen for Nøgleindustrivarernes Vedkommende. Naar det ærede Medlem endvidere siger, at de i England fører et saa strengt Regimente, at de ikke tillader Indførsel af vort Smør, Ost og Flæsk og deslige, maa jeg dertil sige, at de tillader jo Indførsel efter Aftale. Det er rigtigt, at de endnu ikke tillader fri Indførsel, men det ærede Medlem er sikkert ikke ukendt med, at den Socialdemokrat eller, jeg maa sige, den Repræsentant for Arbejderne i det engelske Ministerium, som gik for 14 Dage eller 3 Uger siden, Mr. Roberts, har udtalt offentligt baade til den danske Delegation og til Offentligheden i England, at han nu var Tilhænger af, at man i Løbet af Marts Maaned blev fri for Indførselsforbudet og vilde give Handelen med alle Fødevarer fuldkommen fri. Naar de har opretholdt Forbudet saa længe, skyldes det, at de havde faaet store Lagre baade af Flæsk og Smør fra Amerika, og disse Lagre skulde forbruges; de var af saa daarlig Kvalitet, at hvis der ikke blev anvendt Tvangsforanstaltninger, vilde man overhovedet ikke kunne faa dem spist. Men disse Varemængder er vist snart udtømte.

Jeg saa for 14 Dage siden, at den engelske Landbrugsminister kaldte Repræsentanter for Landbruget i England sammen til et Møde, hvori han meddelte dem, at hvis de vilde fremskynde Produktionen

af deres Hvede i Foraaret — de skulde altsaa dyrke Vaarhvede —, skulde de faa 8—9 sh. mere pr. hkg; thi, sagde han, vi giver nu 57—58 sh. i Hjemlandet, men vi faar stadig indført fra Amerika, og det kan vi ikke have her under 68 sh. Vi maa hellere betale de 9—10 sh. mere til vore egne Landmænd, for saa sparer vi jo de Penge til England og øger vor shillings Købeevne. Man vil altsaa se, at England tager haandgribeligt og praktisk paa disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem vil sige, og han sagde det til en af de Herrer Ordførere: det kan ikke nytte at give blankt op, maa vi faa et Forslag! Ja — jeg skal fatte mig kort —, der er Forslaget om at faa Regulering af Importen, saaledes at man ligefrem forbyder Indførsel af visse Varer, men man vil overlade til andre at afgøre, hvilke disse Varer skal være. Dette var det ærede Medlem fra Rønne en Tilhænger af, men jeg er en absolut Modstander deraf. Jeg synes, vi maa fastlægge, hvilke Varer der er Tale om at udstede et direkte Indførselsforbud for. Naar vi har set, hvad det er for Varer, der kan være Tale om, og hvilken Værdi de repræsenterer, saa har vi en Orientering. Jeg er forberedt paa, at man vil svare: Et positivt Forbud kan vi ikke udstede af Hensyn til Udlandet. Meget muligt, det kunde jeg ogsaa tænke mig, men saa siger jeg: Læg da saa stor Told paa, at den virker prohibitivt. Det er jo Luksusartikler, vi taler om, og saa kunde jeg tænke mig, at vi kunde tillade os det. Og saa vil jeg føje til, at samtidig skulde Fremstilling af denne Vare i Danmark forbydes, saa at vi ikke risikerede at faa en stærkt toldbeskyttet Industri paa dette Omraade. Befolkningen har Krav paa at faa at vide, hvilke Artikler der skal holdes ude, og det synes jeg, Rigsdagen maa være medbestemmende om. Altsaa for Luksusartiklers Vedkommende, forsaavidt de kan dokumenteres som saadanne og deres Betydning viser sig at være værd at regne med i denne Forbindelse, tror jeg, alle vil være med til at give en saadan Indrømmelse.

Dernæst mener jeg, at en Appel til Folket fra vore første Folketførere vil betyde uhyre meget. Som jeg sagde: Folket er